

и на коя-то бѣше писала послѣ като ся причасти и трагна безъ да ся бави, при нея да иде. Добра-та тая игуменка ожидаваше я съ голѣмо нетерпѣніе и за да ѝ причини ненадеждно едно благопріятно удивленіе, не ѣ бѣше извѣстила че баща ѣ тамо бѣше дошелъ. Лопуловъ и жена му намирахася въ Нижни отъ нѣколко время. Прасковія като стигна поклонися предъ нозѣ-те на игуменка-та, коя-то бѣше отишла на монастырска-та врата со вси-те нейны инокнии за да я приеме. “ Немали извѣстія отъ моего отца тотъ часъ она попыта. — Ела, чадо мое, “ рече ѣ игуменка-та, ямаме твердо добры азъ “ ще ти ги кажа у дома. „ Заведе е по край монастырски-те киліи безъ да ѣ рече нѣщо. Инокнии-те молчаха. И нинхный-атъ тойзи таинъ походъ обезпоконлъ я бы былъ, ако не созираще брагодѣтелно-то подсмиваніе на лица-та имъ.

Като влѣзе при игуменка-та намѣри тамо баща си и майка си, на кои-то бѣха скрили нейно-то дохожданіе. Въ перво-то нинхо удивленіе кое-то тѣ чувствоваха да гледатъ возлюбленна-та нинха дщеря въ калугерски дрехи облечена, и въ исто-то время побудени отъ едно презнателно и скорбно чувству пад-